

UCHWAŁA NR XXIV/261/16
RADY MIEJSKIEJ W CHOJNICACH
z dnia 12 września 2016r.

w sprawie skargi na Burmistrza Miasta Chojnice.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz.U. z 2016r. poz. 446) oraz art. 229 pkt 3 w związku z art. 240 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz.U. z 2016r. poz. 23 i poz. 868), uchwała się, co następuje:

§ 1. Po zbadaniu skargi z dnia 15 sierpnia 2016r. na Burmistrza Miasta Chojnice, uznaje się, że Rada Miejska w Chojnicach nie jest organem właściwym do rozstrzygnięcia w zakresie zawartego w skardze zarzutu, z przyczyn określonych w uzasadnieniu, stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej

Mirosław Janowski

UZASADNIENIE

W dniu 16 sierpnia 2016r. obywatel Chojnic złożył skargę na Burmistrza Chojnic, wskazując, iż dopuścił on się kłamstwa podczas obrad Rady Miejskiej w Chojnicach, które rozpowszechnia na portalach internetowych oraz w Miesięczniku Społeczno – Historycznym chojniczanin.pl.

Skarżący wskazuje, ogólnie rzecz ujmując, iż Burmistrz kłamał na sesji rady jak i w wskazanych mediach, stwierdzając, że skarżący zerwał sesję Rady Miejskiej, bo materiały sesyjne przysły na 6 dni przed sesją a nie 7. Skarżący swoje wnioski co do kłamstwa Burmistrza wywodzi z teje okoliczności, że powodem zamknięcia XIII Sesji Rady Miejskiej w Chojnicach było naruszenie prawa poprzez nieprawidłowe zawiadomienie wspólnoty samorządowej gminy miejskiej Chojnice o sesji. Z okoliczności tej wywodzi wniosek, iż burmistrz kłamał. Dalej przytacza swoje dywagacja co do jego rozumienia kłamstwa i powielania nieprawdy.

Przewodniczący, celem zaopiniowania, skierował skargę do Komisji Rewizyjnej, która w wyniku jej zbadania, posiłkując się przygotowaną opinią prawną, na posiedzeniu w dniu 2 września 2016r. zajęła stanowisko, iż rozpatrzenie zarzutu w niej zawartego nie należy do właściwości Rady Miejskiej w Chojnicach.

Stan prawny: w przedmiotowej sprawie, dla oceny zasadności skargi, należy odnieść się do treści art. 227 kpa i następnych w warstwie proceduralnej zaś do treści art. 18a u.s.g. Ten ostatni przepis daje Komisji Rewizyjnej uprawnienia do kontroli działalności Burmistrza. Z przepisów k.p.a. wynika zaś zakres kontroli skargi na Burmistrza.

W świetle art. 227 k.p.a. przedmiotem skargi może być „ w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.” Przesądza to o powszechności skargi oraz jej właściwie nieograniczonym zakresie przedmiotowym. Jak wskazał NSA w postanowieniu z dnia 5 stycznia 2012 r., I OSK 2415/11, „Przedmiot skargi został ujęty bardzo szeroko. Przedmiotem skargi może być zatem każda negatywna ocena działalności podmiotu powołanego do wykonywania zadań państwa lub innego podmiotu, np. organizacji społecznej, któremu zlecono zadania z zakresu administracji publicznej, oraz ich pracowników i funkcjonariuszy”. Skarga może dotyczyć zatem zarówno czynności prawnych, jak i faktycznych. Skarga musi zatem odpowiadać jednocześnie dwóm warunkom. Po pierwsze, nie posiada cech środka prawnego uregulowanego w kodeksie postępowania administracyjnego lub procedurach szczególnych, po drugie, zawiera zarzut wadliwej działalności organu lub jego pracownika. Oznacza to, że postępowanie skargowe jako odrębny rodzaj postępowania zostanie uruchomione, gdy skarga nie daje podstaw do żądania wszczęcia postępowania administracyjnego ogólnego ani szczególnego, a także nie może stanowić podstawy wniesienia powództwa ani wniosku czy skargi zmierzających do wszczęcia postępowania sądowego (postanowienie NSA z dnia 13 grudnia 2012r., I FSK 1629/12) Wniesiona skarga uruchamia jednoinstancyjne postępowanie administracyjne o charakterze uproszczonym, kończące się czynnością faktyczną - zawiadomieniem. Jak wynika z wyroku NSA w Warszawie z dnia 1 grudnia 1998 r., III SA 1636/97 „Skarga, o której mowa w art. 227 k.p.a., nie jest tożsama ze skargą, o której mowa w ustawie z 1995 r. o NSA (obecnie p.p.s.a). Pierwsza z tych „skarg” jest odformalizowanym środkiem obrony i ochrony różnych interesów jednostki, które nie dają podstaw do żądania wszczęcia postępowania administracyjnego albo też nie mogą stanowić podstawy powództwa lub wniosku zmierzającego do wszczęcia postępowania sądowego. Skargi tego rodzaju są załatwione w samodzielnym jednoinstancyjnym postępowaniu uproszczonym, kończącym się czynnością materialnotecniczną zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia sprawy”.

Skarżący stwierdza, iż Burmistrz kłamał co do postępowania przez niego. Jeżeli skargą tą oczekuje stwierdzenia przez Radę, iż Burmistrz kłamał i wyciągnięcia w stosunku do niego sankcji z tego tytułu, to okoliczność taka nie może być przedmiotem skargi, co wynika wprost z treści art. 227 k.p.a. i przytoczonych orzeczeń Sądów administracyjnych. Jeżeli dodatkowo skarżący czuje się dotknięty wypowiedziami Burmistrza w swych dobrach osobistych, to tym bardziej nie może to stanowić przedmiotu skargi rozpoznawanej przez Radę w trybie przepisów k.p.a. Od takowych bowiem kwestii jest Sąd cywilny i to Okręgowy, rozpoznający kwestie naruszenia dóbr osobistych (art. 23 i art. 24 k.c.). W tej sytuacji art. 240 k.p.a. odsyła do przepisów o postępowaniu administracyjnym szczególnym przed niektórymi organami administracji publicznej, a więc w sprawach podatkowych, kontroli skarbowej, w sprawach celnych czy w niektórych sprawach wykroczeń i oczywiście tak jak w przedmiotowej sprawie przed wszystkimi sądami. Należy mieć na uwadze fakt, iż *„Postępowanie skargowe nie może być bowiem konkurencyjne w stosunku do żadnej innej prawnie uregulowanej procedury stosowanej przed organami państwowymi lub społecznymi. W razie zbiegu przepisów pierwszeństwo będzie mieć postępowanie szczególne”* (wyrok WSA w Szczecinie z 21.06.2011r. II SA/Sz 373/11).

Reasumując nie jest możliwe rozpoznanie skargi przez Radę Miejską, ponieważ Rada Miejska w Chojnicach nie jest organem właściwym do rozstrzygnięcia w zakresie zawartego w skardze zarzutu. Właściwym wydaje się sąd powszechny.

Przewodniczący
Rady Miejskiej

Mirosław Janowski